

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 főt — kr. Negyedévre 1 főt 50 kr.
Félévre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr.

Külföldön az év folytatásán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy teljesítményes hirdetéseknek árlengedős adatik.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: III. TIZED, KÖNYÖK-ÚTCZA, 121. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCZA, 186. SZ.

Bélyegdíj minden bejtalárért 30 kr.

Új orgona, új kántor!

Mottó: „Omnia jam fient, fieri quae posse negabam”.

Ki volt adva a jelszó: új orgona, új kántor! s a római katolikusok derek, intelligens kántorának áldozatul kelle esnie.

Váratlanul jött a zivatar, nagy áradatot, s ebben a felviharzó szenvedély ezerszék salakját kavarrva föl: ezért lön hatása romboló; mely csak bajt, szerencsétlenséget okozhat; de semmi jót nem szülhet.

Soha úgy kevesebb tárgyilagossággal, a köztanácskozások komoly menetének alapföltételét képező józan mérés, higgadság és előrelátásnak nagyobb híjával nem tárgyaltott, — soha úgy kevesebb jóakarattal, jogérzettel és méltánylattal nem intéztetett el a róm. kath. egyháztanács kebelében, mint január 24-iki ülésében a kántor ellen fenforgó panaszos ügy. Természetes tehát, hogy a hol a helyzetet a szenvedély uralja, s a határozathozatalt a józan megfontolás helyett az igazság követelményeinek megfelelő. Így történt az egyházközségünkönél is, melynek képviselőtestülete kántorát minden elfogadható ok nélkül, minden vizsgálat mellőzésevel, igazi statáriális úton, állását megfosztotta; vagy — hogy a határozat nyilvánosabb, tetszetős alakban nyilvánuljon, — a „szolgálatot neki felmondotta”.

Az ügy lefolyása egyébiránt vázlatos közlésben a következő:

A róm. kath. hitfelekezethek mintegy 120 híve (a 30 ezer közül) panaszos kérvényt nyújtott be az egyháztanácsához Lovass János kántor ellen, melyben panaszuk indokaiaként előterjesztetik:

1) hogy a kántor hangja elromlott, megérteni nem lehet; jó hallása sincs, s azért az éneklő közönséget az orgonával összezavarja, de vezetni nem képes;

2) az anyatemplomtól a hívek lassankint elidegenednek, mert gyászmise alkalmával azt nem tudják, — mert nem értik, — kinek lelkéért mutatattik az be. Így lassankint a sz. ferenczrendi atyák templomába szoknak, s ezzel az egyház jövedelmei szenvednek rövidséget;

3) több oldalról hangzik s folyamodók is hangoztatják, hogy a kántor a temetőt fölért rendes illetményén fölül húzza; bucsúztatói silányak, mert szellemi képessége alkotásra vagy összeállításra nincs. A régi orgona elpusztult, kicseréltük újjal; a kántor hangja elpusztult, ezt is cseréltük fel újjal; mert attól tartanak, hogy az új orgonát a kántor — nehogy semmit érő hangját elnyomja — csak nyekgetni fogja.

Ezek után jó a kérelmi rész: hogy Lovass János kántor állásától, mint arra képtelen, mozdíttassék el.

Ime a vádlevél rövid, de hű kivonata. Láthatja abból mindenki, a ki a kántor képességét csak némileg is ismeri, s a ki elfogulatlanul akar gondolkodni és tárgyilagosan itélni: hogy a fentebbi indokok alapján, — melyek voltaképen nem is egyebek részben üres, s más részben nem igazolt vádaknál, — a kántornak nem elmozdi-

tására, de bármi enyhe fegyelmi büntetéssel való sújtására is komoly, igazságszerető bírónak gondolnia sem lehetne. — Mert, hogy a fölvetett vádakra röviden visszatérjünk: a) ugyan lehet-e lelkiismeretesnek állítani, hogy a kántor hangterjedelemben hátrább állana most, mint állott 12 évvel ezelőtt, midőn megválasztott? hangja teljesebbnek inkább mondható, de romlottabbnak semmi esetre, mint megválasztása idején. Hogy igen sokan lehetnek, a kik óriási anyatemplomunkat sokkal inkább tele bírják kiáltani: kétségbe vonni nem akarom; de ha egyházi szolgálata alatt hangja megromlott volna is, — hogy az egyházközség méltányos dolgot cselekednék, ha őt azért elbocsátaná: ezt már igenis kétségbe vonom. Hiszen csak a közeli időben van rá példa, midőn egyik régiebb kántorunk hangja legalább is egy évtizeden át nem volt használható; s az egyház a legnagyobb előzékenységgel megrúrtta őt mindhalálig; s miért? mert akkor az egyházközség gondolkozásának színvonala emelkedettebb, felfogása mellékhatásoktól tisztultabb, nemesebb volt.

b) Hogy a kántornak jó hallása, s így zeneérzéke nincs, mert az éneklő közönséget az orgonával összezavarja. — engedelmet kérek, most hallottuk először. Eddig mind a helybeli, mind a fővárosi szakértők, a kikkel bármelyikünk érintkezésben volt, épen ellenkezőleg a legnagyobb elismeréssel és dicsőréttel szóltak és szólnak kántorunk zeneképességéről. Különös, hogy a 120 aláíró e tekintetben ellenkező véleményben van. Hogy a kettő közül melyik jár közelebb az igazsághoz s melyik tarthat számot a jogosultabb figyelembe vételre? nem nehéz eltalálni.

c) Jónak látják folyamodók kérelmük támogatása tekintetéből az egyház jövedelmeinek megrövidítésére is hivatkozni azáltal, hogy a hívek a gyászszertartás szolgálatára végett a sz. ferenczrendiek templomába szoknak. Eltekintve attól, hogy a hívek nagyobb része különben is a sz. ferenczrendi atyák templomához van szokva; bátran föl lehet tenni a kérdést: vajon okoz-e ez az egyház évi költségvetésében jelentékeny különbséget? és ha okozna is: illő dolog-e a templomokat egymással szemben, mint haszonhajtó versenytársakat tüntetni föl? hiszen nem versenykedésre alapított részvénytársaságok azok, melyeket jövedelem szerint kellene mérlegelni. Ha a sz. ferenczrendi templomát támogatják a hívek, nem cselekesznek rossz dolgot; bizonyára ráfér a támogatás a szegény kolostor buzgó atyáira és templomukra.

d) Hogy mily alapos és hitelt érdemlő az állítólag „több oldalról” felhangzó panasz, hogy a kántor a temetőt felek rendes illetményén fölül „húzná”: kitűnik azon „egy oldalról” nyilvánult konkrét panaszból, mely az egyháztanács elé került. Tekintse be az iratokat akárki, és mondjon fölülte elfogulatlan ítéletet; bizonyára nem a kántor hátrányára fog az kiítni. Nem elég azt hangoztatni, hogy a kántor sokat fizetett, hanem azt tessék igazolni: hogy nagyobb díjjakat szed-e, mint a mennyit részére az egyházközségi díjszabályzat megenged? Mert bizonyos összeg valaki

előtt egyéni felfogása szerint magasnak tűnhetik föl a nélkül, hogy az a díj szabályzat áthágásával szedetnek. Sajnos mindenesetre, hogy ezen egy konkrét alakban fölmerült s jogosnak nem bizonyult panasz, valamint az itt tárgyalt kérvény folytán jónak látta a „Kecske” január 24-iki számának újdonsági rovatában a kántor ellen ennek állítólagos „durvasága, kapzsisága, hanyagsága” miatt már eleve állást foglalni s ezzel az ügy higgadt ellentétének eléje vágni, — hogy minő jogos alapon: azt az ügy egész lefolyása eléggé igazolja.

e) Folyamodók azon panaszát, melyben a kántor szellemi képessége ellen tétetik kifogás, komolyan venni valóban neveltséges lenne; mert hiszen ezt már maguk a folyamodók vezetői sem hiszik, nem is hihetik. Csupán egyszeri találkozás a kántorral elegendő arra, hogy kitűnő szellemi képzettségéről és társadalmi műveltségéről bárki is meggyőződhesse. *) Ez elvitázhatatlan tény. A műveltséget senkiről ledisputálni nem lehet. Mindenesetre nagyon jellemző, mennyire képes az elfogultság és a másnak ártani akaró szándék.

f) Legdöntőbb argumentum az utolsó: a régi orgona elpusztult, kicseréltük újjal; a kántor hangja elpusztult, ezt is cseréltük fel újjal. Az uraim, vallják be őszintén, az önök egész eljárásának és törekvéseinek rúgója és mozogató ereje, hogy az új orgonához új kántort akarnak választani. Kár is volt ennél egyéb okot panaszos kérvényükben felhozni; rukkoltak volna ki ezzel egyedül, s ne iparkodtak volna a kántort még becsületében és egyéb jó tulajdonaiban is megtámadni. Kérvényüknek semmi jogosult alapja és elfogadható indoka nincs; miért tehát a törekvés: egy sokkal többet, tisztéletet érdemlő multó egyúttal ártatlanul szennybe rántani s erkölcsileg megsemmisíteni akarni?

A kántorelles mozgalom értelmi szerzői és egyháztanácsi szövívői azonban belátták, hogy az alap, melyre a vád helyezkedett, nagyon süppedékes, melyen az egyháztanács csak posványba merülhet; de kántortól el nem mozdíthatja. Más útra tereltek tehát az ügyet, s egyszerűen minden komoly indoklás nélkül és minden vizsgálat mellőzésevel a kántorral fennálló szerződés végpontja értelmében a kántornak a szolgálatot szótöbbséggel 6 hónapra felmondották. Tehát a vádat elejtették.

No de ez meg nem komoly, és egy nagy egyházközség tekintélyéhez nem méltó eljárás! és amellet a szerződés rendelkezéseibe is ütközik. Avagy szabad-e egy komoly és saját tekintélyére valamit adó testületnek nemcsak a józan felfogástól, de egy érvényben álló szerződés rendelkezéseit is szellemétől eltérőleg nemcsak cselekednie, hanem csak gondolnia is? Nem szabad. Pedig az egyházat ily határozatba vitték bele a vádlevél támogatói. — A szerződés tüzetenes megjelöli a fegyelmi eljárás módját az esetre, ha a kántor ellen panasz emeltek; ekkor ugyanis az egyháztanács a panaszos ügyben egy vizsgáló bizottságot rendel ki, „s ha az egyháztanács kebeléből kiküldött viz-

sgáló bizottság jelentése folytán a panasz valódsága megállapítható, s e részben a kántor úrra alkalmazandó egyszeri megintés javulást nem eredményezne; a második panasznak fentebbi módon megállapítása esetén joga lesz az egyháztanácsnak őt szolgálatából egyszerien elmozdítani”.

Ime a szerződés pozitív rendelkezése! Igaz, hogy a szerződés záradékában ez is előfordul: „Minden egyéb rendes körülmények között fűhagyatik a jog úgy kántor úrnak, mint az egyháztanácsnak, hogy az ezen szerződésből folyó viszonyokat írásban lett 6 hónapi idő lejárása után felbontassák”.

De, a ki az egyházközség közel-múlt történetét és eseményeit ismeri, könnyű kitalálni, hogy az egyház a jogfentartást nem ok nélkül tette. Azt akarta ezzel elérni, hogy egy, súlyos erkölcsi hibák és egyéb vétségek miatt hivatalára méltatlan, s onnan fegyelmi úton elmozdított egyéntől megvonassék a mód és lehetőség arra, hogy mindenféle huzavona, appellálgatás, furfang s efféle eszközök felhasználásával magát állásában a közügy sérelmére s talán közbotrányra is minél tovább fentarthassa.

Ez volt az egyháztanács nemes intencziója az említett záradék beiktatásánál; de nem az, hogy eme jog elcsavart alkalmazásával valaha egy ártatlan ember megsemmisíttessék. Ez ellen az akkori egyháztanács bizonyára hangosan tiltakozott volna, avagy a most jól felhasználható záradékot szerződésbe sem iktatta volna. Csak végső eszközül kívánta azt az egyházi közügyek érdekében fenntartani.

Midőn tehát a hívek egy része a kántor ellen panaszt emel; és a midőn fegyelmi vétségéről is vádolják őt; és végre a midőn őt állásától, — mint arra képtelen — elmozdítani, tehát őt a legnagyobb fegyelmi büntetéssel sújtani kéri: — én a dolgok ilyenén állásában a legerősebb és legszentebb jogi meggyőződéssel állítom azt: 1) hogy az egyháztanácsnak nem volt joga a fegyelmi vizsgálat újjától eltérnie, nem volt joga a panaszos kérvény tartalmán — mely fegyelmi elmozdítást kért — túlterjeszkednie; és midőn mégis ezt cselekedte: nem tartotta meg a szerződés rendelkezéseit; — 2) állítom, hogy midőn az adott konkrét viszonyok között a szolgálatot kántorának egyszerűen, minden vizsgálat mellőzésevel, felmondotta: felmondási jogával nem élt, hanem azzal és a szerződés legjobb intencziójával visszaélt; mert megfosztott egy embert — saját tisztviselőjét. — a lehetőségtől is tiszt, hogy az megtámadott becsületét, jó hírnevét és állására való képességét saját hatósága előtt megvéddesse, megmenthesse, igazolhassa. S ezekből folyólag állítom: 3) hogy az egyháztanács a szerződés szavaival, szelleme és intenczió ellenére cselekedett.

És végül, — hogy röviden az egész ügyet összefoglaljam, — nézzük: mit jelöl ki a szerződés sarkpontul a kántortól megvárható jó tulajdonok tekintetében. E részben a szerződés így hangzik: „a kántor úr megválasztatása kiváló szakképességén kívül becsületességére, vallásosságára

*) Lapunk több beszélyt és nem egy népszerű tudományos értekezést hozott évek előtt tollából. Szerk.

és polgári feddhetlen erkölcsös-ségére alapítottatott"...

Ez a kívánalmak eszenciája!

Most már: a szakképességet maga a szerződés is elismeri, szakértők is méltányolják, sőt megválasztását is ennek köszönhető legnagyobb részben; — b) becsületessége, vállalossága és erkölcsiége ellen soha semmi kifogás, pa-nasz nem emeltek; sőt e tekintetben mindig példányképpel szolgált.

Egyedüli bíme — nyíltan kimon-dom — az: hogy bár hangja teljesen használható, a boldogult Veszelo-vy János hangjával nem rendelkezik; de ílyet unokáink sem fognak, lehet 200 év múlva sem élvezni. Ha Lovass Jánosnak Veszelo-vy hangja volna: ő volna — és épen a vádlók előtt leg-főképen — képesség, jellem, becsüle-tesség, erkölcs és minden kitűnő tulaj-donok tekintetében Magyarország leg-tünepeltebb kántora; de mivel hangja nem olyan: peract! fészsd meg őt!

A jelen sorok ezéja nem volt va-laki mellett apológiát írni: az igazsá-gos ügy erre nem szorul. De szemben azon zavaros felfogással, mely e tárgy körül az egyháztanús körében uralgott, s szemben azon megmondatlan szavakkal való játszással, mely szerint a panaszos kérvény támogatónak szó-vívójé jónak látta a néperdekeit az intelligencia érdekeivel ellentétbe helyezni, tüzzeljárásal fenyegetőzni, s ezzel indokolatlan osztályharcot pro-vokálni s ezt egyházunk körébe aka-ratlanul is beempestszeni, mintha bizony mi nem nép volnánk s mintha egy-házközségi ügyeink intézése körül külön egyéni érdekeink lehetnének, avagy ílyet alkotni valaha bárki is ezéltet volna: — mondom, — az íly felfogás-sal és viselkedéssel szemben igenis szükségesnek látom, hogy az egyház-tanácsban jelen volt kisebbség gondol-kozásának és eljárásának egyénileg fel-fogott indokai — ha csak vázlatosan is — napvilágot lássanak.

S záradékul ugyanezen utóbbi inci-densből folyólag a következő kérdéseket bátorodom az ügy főntebbí szó-vívójéhez intézni:

1) ha ön a jelen ügy bírójává té-tetnék, s elfogadott igazságérzettel bírói székét ülne: vajjon az ön vagy a kerek világon bárki más személyben találkoznék-e pártatlan bíró, a ki a fe-nforgó konkrét esetben az okok és ellenokok tárgyilagossá mérlegelésével oly értelmű marasztaló határozatot hoz-tott volna a kántorra, mint önök hoz-tak az egyházülésben?

Igen vagy nem?

2) ha igen: úgy mernek-e önök a mindentudó, a szívek rejtekeit is viz-gáló s mindenek fölött igazságos Isten föld az óhajtatni, hogy önöket és hozzá-tartozóikat hasonló igazságszolgálatban részesítse, mint a minő elbánásban önök most egy tisztességes, hivatás-nak és családjának híven élő embert részesítettek?

3) ha nem: szabad-e, megenged-hető-e a jóhiszeműek, kevésbé ta-nultakat s épen ezért jótanácsra szo-rulókat oda terelni, nekik azon taná-csot adni, hogy a panaszos ügy — akár alapos, akár nem — még meg-vizsgálásra se méltattassék?

Igen vagy nem?

S ezekből folyólag:

4) ki játszik jobban a tüzzel, s ki az igazbéli népbár? az e, a ki annak körültekintő, megtútozt, tapintatos el-járását s az okok komolyabb mérle-gelését ajánlja? vagy a ki mindezek mel-lőzésével, sőt a szenvedélyek szításá-val, osztályharc felidézésével, a vád-lott minden meghallgatása nélkül kard-dal javasolja a gordiusi esemőt meg-oldani?

Hogy az íly eljárás hova vezet, s így haladva mire viradunk holnap: én nem tudom. Feljelenek érte azok, a kik a közügyeket hasonló módon in-

tézik. Annyi bizonyos, hogy én hasonló meglepetéseket — melyeket soha nem mertem hinni — lehetetlennek többé soha nem tartok. S így végzem, amin kezdettem:

Omnia jam fient, fieri quae posse negabam.

Dömötör Sándor.

Az első csata és hatása.

Karcolatok a 48-49-iki 25. honvéd zászlóalj eleményei-ből; közl. Dr. D. R.

Úgy november végével értünk a Lajta mellett Párendorf nevű horvát faluba, hol a hely széke miatt huszár és gyalog honvéd 30 — 32 tevével osztattunk szét a küllömben jöndulatú horvát atyafiak hajlékaiban, de mivel a szoba és a beosztás szalma, melyre mi is 32-en áhítottunk, legfeljebb tíz embernek nyújthatott volna tühető fekvő helyet, azért, ha valaki közlünk éjfel pihenni kívánt, kiment az udvarra sétálni és egészen boldognak éreztük magunkat, ha előrségre mehettünk, mert ott legalább ki is nyújtó-kodhattunk a nélkül, hogy társunk szemét vagy fogát kirágással fenyegettük volna.

No de a világon semmi sem állandó s így a mi kényelmünk sem tarthatott örökké, mert december 16-án korán hajnalban, már tudniük a mint december közepén hajna-dolni szoktak; úgy verte a dobos a riadót, mintha csak az eszt vesztette volna el, mi pedig, a mint dudált, csakhamar megjelentünk az öreg esollák Sztójánovics kapitány udvarán, várván, hogy mint már számtalan-szor történt, éjfélok is végig sandit soron-kon, ősi szokás szerint, begombol néhány kényen-gombot, megszűd azután legényt, ha kissé meg talál kézni, gyapán elkialtja az „Oszolj” szót s mi mehetünk nyugodni.

Most azonban csatlakoztunk, mert a gombolás és szűdés ugyan megtörtént, de az „Oszolj” szó helyett három tompa ágyúddörrenés hallatszott a Lajta felől, mely a 16 fokú hidegen és a földig éró ködön át alig bírt eljutni tüleinkhez. Az ágyúszó után általánosan felhangzott a „Jön Windischgrätz, előre!”

A mi parandói csapatunk néhai gróf Zichy Lipót alezredes parancsnoksága alatt: a Wáza, Porosz király-nevű és a 25-ik hon-véd zászlóalj, két osztály Miklós huszár és 8 hatfontos ágyúból állott s hogy sokat mutassunk, egészen kifejtett arcvonalakban állítottunk fel.

Az ellenségnek, Petrisevics ezredes ve-zérelte alatt, egy egész hadteste állott ve-lünk szemben s még hozzá a jeles Wáza zászlóaljnak osztrákérmű tisztjei a csata legnagyobb hevében elhagyták a zászlót s átmentek az ellenség táborába, ez által a legénység nagy zavarba jött, elhagya-tással és megzavarta a Porosz király-nevű zászlóaljat is, csak mi, a 25-ik zászlóalj, kik először voltunk csatában, maradtunk nyugodtan állásunkban, nem azért, mintha tán mi vitézbekek lettünk volna az említett két tüzedette zászlóaljnál, hanem úgy vol-tunk vele, mint a kis gyermek, a ki a gyertya lángját is meg akarja fogni, nem ismertük a veszélyt, mely minket is fenyegetett; de szerencsénkre Kemty őrnagy jókor észre-vevén a zavart, a centrumból a 23-ik zászlóaljjal és egy csapat huszárral rögtön ott termelt segítségünkre és helyreállította a rendet. 11 óra tájon azonban látva a tiszt-kaik az ellenség túlnyomó erejét és helye-tünk tarthatlanságát, elrendelte a visszavo-nulást az egész vonalon. A visszavonul-más is történt teljes rendben és nyugal-mal, noha az ellenség, a kellettnél hosz-szabrá nyújtott ágyúzásunk és feltartóza-tási törekvésünk alatt, már annyira meg-került jobb szárnyunkat, hogy csapatunk és által a fahadtestét teljesen elvágtatt s az óvári út, melyen visszavonulnunk kellett volna, elfoglaltattott. Mi mindazáltal Miklósfalván és Mosonyon át három napi folytonos gyaloglás után, miközben csak addig pihentünk, míg ettünk, 19-én éjféli 2 órakor megérkeztünk Győrbe.

Ít tapasztaltam csak igazán, hogy mire képes a fatalitás bámulatos kitarása és megtörhetlen jó kedve; mert dacára, hogy három napig talpon voltunk, mégis jól esett a szállásunk mellett levő kis csár-dában, hol nagyon szépen muzsikáltak, egy-pár nótát táncolni, mielőtt aludni mentünk volna.

Hogy milyen érzületet ébreszt az em-berben az első csata, azt tulajdonképen csak érezni lehet; de tollal híven esetelni nagyon nehéz, mert az, a mint magamon tapasztal-tam, társaim arczáról is olvashattam és be-szűdsébből kivethetem, egy egész sorozatát tünteti fel az érzületeknek.

Midőn az első ágyúddörrenést meghallot-tuk, verünk szokatlanul felpezsdült, arczunk kigyulladt, szívünk hevesen kezdett dobogni és égtünk a vágtyól, hogy minél előbb a csatasíkra érhesünk és fegyverünk romboló hatását láthassuk, minek következtében oly gyorsan mentünk kijelölt helyünkre, hogy lélekzetünk szintén elakadt.

Látva az ágyúk tüzeinek minden ola-roni fellobbanását s a huszárokat és vasasok-nak egymás ellen tett vad rohanását, fel-ébredt bennünk a vágy huszárainknak se-gítségére sietni, az ellenség pedig egy csapatással megsemmisíteni launyaira, hogy Mihályi őrnagy úr alig volt képes megtar-tani bennünket állólhelyünkön s kész lett volna mindenki, a maga szakállára, bele-egyedni a küzelemben. E türelmetlenségét nevelte még az a körülmény is, hogy az ágyúgolyók mind süröbben zúgtak fejünk felett; vagy lapultak meg előttünk a szánt-sásban, de már ekkor felébredt bennünk az öntentartási vágy is és hangosan kezdetünk zúgolódni a vezényelt hiányossága ellen, e közben meg-meg lapultunk, ha a golyó fe-lénk fűvöltött, vagy fejünket bicezentettük hol jobbra, hol balra, a mint jobbnak gon-doltuk.

Később, midőn a köd felszakadt s láttuk, hogy az ellenség tüzeirei addig hat golyót is röpitenek ellenünk, míg a miénk egyet 5 ellenük s hogy a tőlünk jobbra álló zászlóalj legénysége, melyet tisztjeinek áruló el-hagyása megzavart, gomolyogni kezd, az ellenség pedig mindig nagyobb és nagyobb tömeggel tudal elő, arczaink elszápadtak, tagjaink reszkettek, homlokunk verejtékezett; igaz, hogy egyideig még ekkor is inger-kedünk vágással, de végre szavunk ellált és némán vártuk, hogy mit hoz a következő perc, így hullámzott keblünkben a kíván-ság, bosszú, félelem és öntentartási vágy, míg végre delájában elhangzott a kinos hely-zetből megszabadító veszényszó „jobbra át, arcvonalban indulj!” s mi nagyot lélegezve híven megindultunk s akaratlanul is, ha-bár példás rendben, de gyorsított lépésben haladtunk Miklósfalva felé, midőn az ágyúk dörzése mindkét részről teljesen megszűnt, örültünk, hogy az első csata keresztelő tüzet íly kevés bajjal s alig néhány emberáldo-zattal kiállhattuk, a kedves dal azonban: „Fel fel vitézek a csatára, A szent szabadság oltalmára”, melyet ezelőtt lépten-nyomon dúdoltunk és utazás közben tömegesen is örömmel énekelgettünk, csak másnap délben zendült meg ismét, midőn a mosonyi mezőn megpihentünk és megebéltünk, idáig mindig a csata egyes mozzanataival bibelöl-tünk, persze hogy mindenikünk jobban tudta mit kellett volna tenni, mint a ve-zénylő tisztikar.

Egyleti és társadalmi élet. Intézetek.

A Felolvasó-Társaság január hó 30-án tartotta az évre ismét alakuló gyűlé-sét. A mult évben ugyan azon határo-zattal rekeszté be a működését, hogy ha idő-közben a Katona kör megalakuland és a f. évi bőjti időszakban már felolvasásokat ren-dezhet: úgy a Felolvasó-Társaság betöltött hivatása érzetével végkép feloszlik, illetőleg a Katona-körben érvényesíti eddigi műkö-dését. Ha pedig a Katona-kör odáig meg nem alakul, úgy a Felolvasó-Társaság mint ílyen fölvt folytatja működését. A Katona-kör megalakulása még jó távol levén, a Felolvasó-Társaság ez idén is megteszi vá-rosluk intelligenciája iránti kötelezettségét, a bőjt alatt 6 szombaton rendezvén felolvasó-sokat és pedig, mint tavaly is, hármát a kegyesrendi, hármát pedig a ref. főgymna-sium nagytermében. E felolvasások az idén jótékony cezlra fordítandó belépti-díjak mellett tartatnak; és pedig az egész idény összes felolvasásaira szőlő magányjegyvel 50 kr., esa-ládjegyvel 1 forint. Ez intézkedéssel az oda nem való elemek távol maradnak a felolvasó-sokról és így az intelligens közönség nagyobb kényelmelvezhet. A felolvasások rendezésére Dr. Tassy Pál elnökléte alatt Dr. Horváth Adám jegyző, Dekány István, Hanusz Ist-ván, Máthé Sándor, Nagy Ferenc, Páthy Károly, Pintér Kálmán, Szabó Ferenc, Szakács István és Dr. Szombathy István tanárokból álló bizottság választott az egyes középiskolák képviseletében.

A Kecskeméti Gazdasági Egyesület folyó évi Január hó 24-ik nap-ján tartott közgyűlésében, 1886. évi január első napjától számított ötödik újjab négy évre ismét megalakult; elnökül: Horváth Dóme, másodelnökül: Dr. Széless József és Csilléry Benő, pénztárnokul: Csérgei Imre, jegyzőül: Cserekyei Károly lettek egyhan-galag megválasztva. Az egyesületnek ez idő szerént 6000 forintot tevő vagyona és 57 rendes tagja van.

A Rongyos-Egyesület ezéjaira Meltóságot Horváth Dóme úrtól 10 forint adó-vettünk, továbbá Bóni Juliska k. a. ivén adoztak: Laczi József 36 kr., Tóth Zsig-mond 14 kr.

Fogadják a jászvívó adakozók e közlés-ben adományaik nyilvános nyugtázását és az egyesületi köszönetét.

Kecskemét, 1886. febr. 3.

Fördös Dezső, pénztárnok.

SZÍNHÁZ.

Szombaton, január 30-án, közép szá-mú közönség előtt színe került Somogyi Já-nosnak a „Hamis bankók” cz. népszimnűve, melynek tartalma és értéke már a mult évről ismeri a színházba járó közönség, azért a darabról ez alkalommal nem is szólnak. Az előadás a gyengébbek közé tartozott; gyakorlati voltak a szerepeltások. Legjobb alakítást mutatott föl Erzsényes (Sárosi István), továbbá Hevessy, a ki korhely és megtérő műszatolást több helyen jól ábrá-zolta. Taraszovics Margit pedig e má-sodik fellépésével még inkább meggyőzött bennünket arról, hogy hangjával és éneke-vel bizon nem fogja meghódítani a közönsé-g; kiléptekor hangja határozottan föl-mondta a szolgálatot, s később is hamis-kás volt.

Vasárnap, január 31-én „Angyal Bandi” népszimnű adatot elő. A szokott vasárnap-i közönség ez alkalommal is megtelté a házat; az előadás azonban ez este nem folyt le minden botrány nélkül. A második és harmadik felvonás közötti szünet alatt ugyanis egy, a nézőtér hátsó részéből jövő, és női hang vonta magára a közönség figyelmét, mely csakhamar botránny esetről győzte meg a közönséget. A botránny — mint utó-lagosan értesültünk — egy hírlapi czikk szol-gáltatott alkalmat, mely B. úr, mint a szin-társulat művészeje ellen volt intézve. Ez ok-ból B.-né asszony az előadásban jelenlétét czikk-író urat fölkeresve, és hangon megtámadta. A czikkíró ez azonban higgadtságával elejté vette a botránny minden kinosabb lefolyásá-nak. A harmadik felvonás közben pedig Tol-nainé sikerült dalait jutalmazó tapsok közé, a karzról egy éles fűty vegyült a közön-ség elég nagy mebotránkozására. — Elte-kintve e kettős botránnytól, és néhány szin-padi botlást leszámítva, az előadás elég jól sikerült. — Szigethy né búske és szigorú anyai elég méltósággal tudta jeleníteni, de valamely több pathos még sikerültebbé tette volna játékát. Csizsér jó alak volt, s já-téka is díszetlet érdemel. Tihanyinak több természetességet ajánlunk, de mégsem annyit, hogy a közönség illúziójának rová-sára a színpadról bebeszélgesen a kulisz-szak mögé. Tolnainé izléses öltözékével kedves menyecske alak volt; játéka eleven, dalai sikerültek. Völgyei illetőleg sajnál-tuk, hogy szerepe oly rövid volt. Szigethy sárkányszerű kifakadásaival szintén jól mulattatá a közönséget. Kőmley aligha jutott egyhamar hálásabb szerephez, mint ez alka-lommal. Alig tűnt elő a színpadon, a va-sárnap-i közönség már is viharos tapsokkal s tetszésnyilvánításokkal fogadta mulatsá-gos alakját. Nem is mulasztott el semmit, a mivel ezen alakból előnyére valamit kiak-názhatott. Nem hagyhatjuk említésen kívül Erzsényes kitűnő játékát sem. Jól játszottak még Lévai, Lengyel és Hevessy.

Kedden, február 2-án a „Betyár ken-dője” került színe eléggé felt ház előtt. Az előadás kellő rendben folyt le, és teljes me-gelégedésünkre szolgált. A siker mindenesetre a főbb szereplők összhangzatos játékának tulajdonítható. Különös elismeréssel kell em-litenünk Csizsér, ki szerepét oly léleka-tian gondall, bensőséggel és hatással adta, hogy a műveltebb igényű közönséget is ki-élegette; az ünnepi közönségek figyelmét pedig annyira lebilincselte, hogy néha siri esend állott be a hallgatóság körében. Bor-sodiné részvételt keltő szerepét elég érzel-sel s ügyességgel adta elő. Játékán mind-azonalant némi bagyadvagság volt észrevehető, mibez a hang gyengeség is járult. Tol-nayné szokott élénkséggel s kedvességgel játszott, de dalai ez alkalommal nem sike-rültek úgy, mint egyebkor. Nem volt meg a kellő összhang ének és zenekíséret között. Kőmley ismét mulatságos alak volt. Bagi megnyerő színpadi alak, fellépésében több ha-tározottságot ajánlunk neki. Erzsényesné a jászvívó német elég gyengésséggel adta.

Csüttörtökön, febr. 4-én Rosé Emil karnagy jutalomjátékát adattott „Ágnes asz-szony” népszimnű „nagy” hangversenyvel egybekötve. Az előadásra oly szép szá-mú közönség gyűlt össze, hogy a házat egészen megtölté; és Rosé karnagy jobban meglehet elégedve az eredményvel, mint a közönség nagyobb része a hangversenyvel. A közön-ség érdeklődése másrészt megoszott az egyes fellépők iránt, kik közt első helyen emlit-jük Völgyiné—Csányi J.-át, ki a népszimnűben Hon, Forgó Pál unokája szere-pét adta. Hogy a szimnű előadása oly jól sikerült, ebben neki is jelentékeny része van. Úgy játéka, mind dalaival nagyon meg-nyerte a közönség rokonszenvét. Borsodiné játékát a lélektani búség és gond jellemzi. Szigethy, Erzsényes és Lengyel sike-rült alakításukkal, Völgyi és Lévainé mulattató szerepeikkel járultak az előadás sikeréhez. A hangversenyről inkább csak az alkalmasság szempontjából emlékeztünk meg; a benne résztvevők Rosé úr iránt gyakorlat-szívességet, fölkelvén a közönség ér-deklődését az estét illetőleg. Oroszi Geor-

gettet sokkal inkább ismeri a közönség, hogysem énekéről s megjelenéséről részletebben szóljunk. Leitner H. úr hangjára kellő iskolázás után szép jövő várhat. Képzések egy szép koszorút kapott. A kis Balogh Gizella elég meglepetést nyújtott korához képest czibalom játékaival.

Irodalom.

Studio auf der Reis' ezmen jelent meg Táborzky és Parsch zenemű-kereskedésében egy csinos polka (francsa), zongorára ifjabb Fabrbach Fülöp-től. Op. 196. Ára 75 kr.

Méhner Vilmos kiadásában megjelent Vörösmarty Mihály összes műveinek utolsó nyolcz füzeté, melyely a nagy mű teljesen befejezett. Ezen utolsó füzetekben a nemzet legkiválóbb költőjének azon művei vannak egybeállítva, melyek eddig összegyűjtve még nem voltak: ilyenek színi kritikái, melyek a negyvenes évek egyik elsőrangú szépirodalmi folyóirataiban a Honművelés jelentek meg; ilyenek továbbá a nagy költő ifjúkori kísérletei is, melyek mint egy nagy elmének első szüleményei, igen nevezetesek. Ajánljuk olvasónk szíves figyelmébe. Egy füzet ára 35 kr. s minden könyvársznál megszerezhető.

Vették a „Koszorú” című szépirodalmi folyóirat 3 első füzetét, mely gazdag és változatos tartalma által tűnik ki. A „Koszorú” a Petőfi-Társaság folyóirata, mondani sem kell tehát, hogy a fiatal iró-nemzedék legjelesebbjeivel találkoznunk lapjain. A „Koszorú” hetenkint egyszer jelenik meg két nagy éven s előfizetési ára 8 ft. Ajánljuk a szépirodalmat pártoló művelői közönség figyelmébe.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Az „Olvasókör” bálj: múlt hó 30-án ment végbe. Régi jó hírve az idén nem tudott annyit sok bajos teremtet összevberüválni, mert hát: pihiennék „ök”, dúló báluk után. De azért csak 8 óra tájban megszólalt a hegedű talpakat csiklandó zenéje, neki kerekedett a táncz, vidáman folyt a kedélyesség; s mikorra biborip fődte a kedves arczokat, nem találta kevésnek senki a d'eszek közönséget. Hanem most az egyszer becsapott a memóriám, és így teljes névsort nem nyújthatok, s abban a jó remény-ségben kell ringatnom magamat: hogy kurta tudósításom miatt nem érdemlem ki az érdeklődők nehezeltését. Jelen voltak: Bagi nővérek, Bán Juliska, Dömötör Ilonka, Dragolovich nővérek, Golyóssy Ilonka, Márk Ilona, Oláh Mariska, Pátkay Juliska, Sárközy Ilonka, Szalay nővérek, Szappanos Vilma, Sz. Tóth Mariska, Bagi Lajosné, Bán Istvánné, Dömötör Sándorné, Dragolovich Döméné, Golyóssy S. Kovács Lászlóné, S. Kovács Mihályné, Szalay Pálné. A négyest 22—24 pár tánczolta. Volt jókedv, feszelen mulatás, melynek csak a hajnali négy óra vetett véget.

— A fölempom új orgonája, melyet Kálosa biboros érseke már Budapesten felszentelt, e hó 14-én fog megszülni. Ez alkalommal az apátplebános úr felavatott beszédet tart 9 órakor és utána hálaadást a rendes vasárnapi fölszentelési keretében.

— Hymen. Wessel Gyula úr Aradról folyó hó 2-án váltott jegyet Behr Ida kisasszonnyal. Behr Károly úr kedves leánysával. Sok boldogságot kívánunk az új trigyhez.

— Színházi krónika. Bajok vannak a színháznál, melyeket már csak azon okból sem hallgathatunk el, mert a közönség élvezetét is megzavarják. Semmi közünk a magánérdekekhez, a társulati intrikákhoz vagy mendemondákhoz (ha vannak ilyenek), hanem az ellen föl kell szólalunk, hogy az efféle dolgok folytatásai a közönség épülésére a színházban inszenoztassanak. A vasárnapi előadás alatt nem kevesebb történt, mint az, hogy az egész közönség kénytelen volt tudomást venni egy szenvedélyes női hangon elmondott kifakadástól, s hogy még ennél is botránysabb jelenet nem fejlődött ki, az a megtámadott higgadságának tulajdonítható. Nem vagyunk sem egyiknek, sem másiknak pártján, de kijelentjük a közönség érdekében, hogy az ilyesmit jövőre egy cseppet sem óhajtjuk; ez is elég sajnos, hogy megtörtént. — Ugyancsak a vasárnapi előadáson Tolnaiának akart kedveskedni — nem tudjuk, mi okból — egy karzati fitty, melynek gazzáját a rendőrség ott nyomban föl is fűdizte s kérdőre vonta. Jövőre az efféle műkedvelőket is ajánljuk a rendőrség különös figyelmébe! — S még egy baj van. A fiatalabb nemzedék, melytől joggal megvárja a közönség a szerény és illudelmes magaviselést, ismét kezd úr lenni a színházban, s hogy e kifejezéssel szolgálunk: „hecczet” csinál a dörömböléssel, kihívással és „újrá”-zással. Ez nemcsak hogy nem tisztességes dolog, hanem meg sem engedhető. Valóban minden tekintetben szomorú színházi viszonyok közt élünk!

— Hymen. Szabó János szabadságot tengerész és kir. adóhivatalnok jegyvet váltott a bajos és szeretőre méltó Kiss Julcsi kisasszonnyal, Kiss Elek birtokos leánnyal. — Dömötör Kálmán helypénzvádalmi ellenőr, a múlt hónap jegyvet váltott Pátkay

József köztiszteltben álló polgártársunk leánnyal, Juliska kisasszonnyal. Boldogság legyen részük!

— A helybeli „Olvasókör” folyó hó 2-án délután 5 órakor saját helyiségében választmányi ülést tartott. Előterjesztetett a múlt január hó 30-án megtartott bál bevétele és kiadása, melyek szerint belépti-jegyek után befolyt 109 ft; felülizettek: Dömötör Sándor 3 ft, Dékány Mihály 50 kr., Katona Zsigmond 1 ft, V. Kiss József 50 kr., Wittmann Károly 2 ft, összesen 7 ft; utólag befolyt 1 ft és így az összes bevétel: 117 ft. Kiadás 113 ft 10 krra rúg; tiszta jövedelem tehát: 3 ft 90 kr. — Az altiszti bál megtartására a helyiség átengedése 10 ftért felajánlották. — A múlt évi vagyonmérleg felülvizsgálására számvető bizottság küldetett ki, mely bizottságnak egyttal kötelezősége tette a régibb tartozások realizálása is. Az egyesület vagyonának leltározása elrendellett, melynek foganatosítását szintén egy bizottság bizott meg. Végül pedig határozott: hogy a múlt évi écska lapok és a bál után megmaradt gyertyadarabok folyó hó 14-én délután 3 órakor az egyesület helyiségében eladtának.

— A „kecskeméti zenede” növendékei, a mint az igazgatótól értesülünk, legközelebb — a félévben tett előhaladásukat bemutatandó — zeneestélyt rendeznek. A műgényeknek minden tekintetben megfelelő intézmény már több alkalommal beigazolta közművelődési szempontból való szükségessége és hasznos voltát; a miért is ez alkalommal egyttal értesítjük a tisztelt szülöket és zenekarokat, hogy növendékek az intézetbe bármely időben felvétetnek.

— Gazdáltnak márká. Szentkirályi Kálmán földbirtokos gulyása Fekete Mihály, folyó hó 4-én Bugaczon, a hófúvásban, árokban és vízben 20 darab 1—2 éves fiatal márhára akadt, melyek közül 9 darab már elhullott, 2 darab az éhségtől elesdizva vaglott. Az élő jószágokat az ispán rendelkezése a majorbá hajtották, hol gondozás alá vették; az elhullottakat pedig bevonszolták. Egy darabnak a füle fecskefarkúra van vágva, egy darab jegytelen; a többi pedig H. P. betűkkel van bélyegezve.

— Lopás. A gazdasági gőzmalom udvarán f. hó 1-én délután 3 óra tájban két subát loptak el, míg gazzák a malomban örültek; egyiket Nagy János szarkái, a másikat Nagy István orgoványi lakostól. A tolvajokat másnap sikerült elespni, kik közül az egyik Rácz Pista hírhedt csavargó volt, ki el is akarta már a subát zálogosítani, de nem kapott érte semmit.

— Meghaltak január hó 30-ikától: Sándor Pál leánya Mária 7 hónapos r. kath., béhúrát. Bogos Sándor leánya Jusztina 9 hónapos r. k., hőkhurát. P. Szabó Sándor nős napaszám 57 éves ref., szívbj. Farkas János nős földműves 62 éves r. k., aggkór. Lehoczky László leánya Julianna 4 éves r. k., tüdőlob. Lángos Erzsébet özv. Kara Sándorné 70 éves ref., végelgyengülés. Újvári Adám fia János 2 éves r. k., kanyaró. Ötvös Erzsébet Madri Istvánné 48 éves ref., giimkór. Piroksa László leánya Veronika 15 hónapos r. k., kanyaró. Tóth Sándor nőlen esedél 45 éves r. k. Fábán István fia György 3 1/2 éves r. k. Csorba János fia István 7 éves 11 napos r. k., kanyaró. Sárközy Éva özv. Pácsa Jánosné 68 éves ref., tüdőlob. Tanú Ferenc leánya Mária 7 éves r. k., tüdőlob. Kis József leánya Julianna 20 hónapos r. k., kanyaró. Almási Ferenc fia István 4 hónapos r. k., tüdőlob. Abel József fia József 3 hónapos r. k., sorvadás. Fördös Dezső halvaszületett leánya. Kállai István fia József 10 hónapos r. k., kanyaró. Gábor László fia Gergely 3 éves r. k., kanyaró. Czirkos Szűcs Judit özv. Terecskei Andrásné 70 éves r. k., aggkór. Repülő Kiss György nyugdíjas katona 53 éves r. k., gyomorrák. Farapexik Verona Vojtsik Lajosné 20 éves r. k., nehézkór. Nagy István fia Mihály 1 1/2 éves r. k., kanyaró. Kara József leánya Ilona 3 éves r. k., kanyaró. Tormássy Lajos fia Gergely 2 éves r. k., kanyaró. Kelő István fia István 5 éves r. k., kanyaró. Lehoczky László fia Sándor 2 éves evang., kanyaró. Kelő György fia György 9 hónapos r. k., kanyaró. Lengyel Dömötör nős esordás 48 éves r. k., giimkór. Tantó József fia Ferenc 10 hónapos r. k., kanyaró. Szekeres Lajos leánya Judit 12 éves r. k., giimkór. Horváth Imre leánya Erzsébet 2 éves r. k., kanyaró. Gömöri Teréz törvénytelen fia Ferenc 1 éves r. k., tüdőlob. Halász Mihály fia Imre 2 éves r. k., kanyaró. Kiss András nős kézimunkás 74 éves r. k. Csorba Sándor fia Elek 5 éves 2 hónapos r. k., kanyaró. Özv. Német Józsefné Máté Julianna 59 éves r. k., giimkór. Tanú Ferenc fia Ferenc 2 éves r. k., tüdőlob. Pósta Teréz özv. Domokos Jánosné 75 éves r. k., szívbj. Mezei Mihály fia Imre 19 éves r. k., szívbj. Tóth Lajos fia László 1 1/2 éves r. k., kanyaró. Farkas Gergely fia Gergely 1 1/2 éves r. k., Terecskei László fia János 2 éves 1 hónapos r. k., hőkhurát. Szentkirályi Tóth Fe-

rencz leánya Krisztina 1 1/2 éves ref. Végé Károly nős szabóiparos 35 éves ref. Spanga Mihály fia Mihály 11 éves r. k. Bábiozky János leánya Anna 6 éves r. k. Kókai Szabó István 2 éves 2 hónapos r. k.

Közönség köréből.*

Néhány szó a „fény és árnyképek” irórához!

A „Kecskemét” legutóbbi számában egy tárczaezik jelent meg és tárgyval oly dolgokat, melyek egyedül a színészek és az igazgatóság gondja s melyekre a józléssú közönség, azt hiszem, nem is volt kíváncsi.

Nem tartanám fáradságra méltónak ezen szépirodalmi productummal foglalkozni, ha az egy helyen így nem nyilatkozik: „az igazság erősebb leplezetlen kimondásában nagyon sok éhes tag nézést tolmácsolom”. Engedje meg a t. czikkirő úr szerény kéresemet, hogy nevez meg az éhes tagokat, (miután ismeri őket) mivel meg vagyok győződve róla, hogy az igazgatóság mindent elkövetne ehhez, hogy lecsillapítására és már is igen élenkén fájlalja, hogy kénytelenek voltak addig éhezni, míg érzelmeiket az ön tolmácsolása által nyilvánosságra nem hozták. De mindenesetre különös az, hogy egy kártársam sem akarja beismerni, hogy éhezett s önhöz ment volna panaszra. És így az ön tolmácskodása úgy tűnik fel, mint „fogadatlán prókátoroskodás” — mindenesetre kissé sietett, mert „diplomája” még nincs!

Howy érzékeny szíve van, kitűnik abból, milyen szépen tud keseregni zártzseke eladátása miatt, holott maga is beismerni, hogy későn jött. Erre nézve szolgálhatok önnek jótanáccsal: bérleje ki!

Howy pedig az a bizonyos zártzseke egy „hítsorsosnak” adatott el, ne fájjon önnek olyan nagyon. A közönség azon része, melyet ön hítsorsos elnevezéssel jelöl meg, pártoló színházlátogatóinknak nagy részét képezi és minden tekintetben megérdemli a tisztelést; művelt emberekhez méltón nézik az előadásokat s közülök soha egy sem botránkozott még a jelenlévőket illetlen visellett.

Még néhány szót művezetőnk, illetőleg a társulat érdekében. Tudvalegy dolog, hogy minden még a legokosabb, legügyesebb embernek sem sikerül, pedig ki tagadhajta, hogy Borsodi úr szakmakörében ügyes és tevékeny ember, és mi színészek nagyon is jól tudjuk, hogy jelenleg létezhetésünk — szerződésünk leteltéig — Borsodi úrnak az ügy élén maradásától függ. Ha ő talán a társulat és a színügy érdekében kissé túlfészeltette a húrokat: azért még eltéltni nem szabad, mert ezáltal senkit meg nem károsított, sem meg nem esalt. Hogy ő mind-ezek daczára hat hét óra nem fizethet pontos gage-t? — tudakozódjék a t. czikkirő úr, hogy Magyarországon ez időszerint melyik vidéki igazgató teheti. Tudomásunk szerint egyik sem: a kedvezőtlen anyagi viszonyok miatt.

On mindenütt mint „színészbarát” és „műpártoló” tüntet fel magát, de úgy látszik, hogy csak azért iparkodott a színészközönség jutni, hogy a társulat szenyenyésdét a piaezra hurezolhassa. Ily barát, ki az ügy megrontására tör, a szegény magyar vidéki színészetnek nincs szüksége; mert így csakjanytan teljesül az a közmondás: „ellenségeinkkel majd csak megküzdünk valóbogy, de Isten örökben meg barátságunk!”

Végül pedig: „Kiki süpörjőn a saját háza előtt!”

Csikszentkirályi Csicsér Kálmán,
színész.

Egyará öszinte szó.

A „Kecskemét” 5-ik szám tárczájában megjelent „Fény- és árnyképek” című czikk reám vonatkozó felsőhajítására csak annyit válaszolok: „howy adjon az Isten nekem mindig ily hü, szorgalmas és becsületes művezetőt, mint Borsodi Vilmos, ki engem soha és semmiben meg nem károsított, s akkor én sóhajtok így fel a mindenhatóhoz: Köszönöm neked Istenem, hogy van valakim, a ki hozzám mindig igazgató-ságos!”

Ü Z L E T.

Szertésárlé-jelentése

az első magyar szertésárlé és köleselőlegző részvényárlatnak.

Budapest-Kőbánya, február 5.	
Utó állagárak: magyar vált. aru 200—320 kg.	
nehéz 41—42 kr., 180—240 kg. nehéz 39—41 kr.;	
örög 300 kg. nehéz 38—40 kr.; vidéki szertes 38—40 kr. Traushtion: szertbiai 34—35 kr. kg.	
Első darab: Kucorica 5,45 kr., arpa 6,20 kr.	
Utó állagárak: jan. 29. maradt	109,388 ft.
Felhajítás: átvilokról kövér	1314 ft.
„ „ „ „ sovány	187 „
Szerbiából	869 „
M. államvassalatt kövér	3644 „
„ „ „ „ sovány	1473 „
Videki	348 „ 7,835 „
	117,223 db.

* E rovat alatt közlőtekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Ruhaját:	Felvidékre	— db.
Bécsbe (m. h. 907 db.)	1385	
Csehországba	1301	
Bodenbach	1407	
Rutkán át	318	
Oderbergen át	952	
Délnémetországba	94	
Budapesti fogyasztás	2644	
Katelli	200	
Kőbányai szalonások	300	
Magyar államvaspályán	—	8,600 „
Marad állomány:		108,623 db.

Szerkesztői galumbponta:

Székeltő Aritiszt: Kőszönyök, megérkezett. Hortens: Rákerítjük a sort, melyet lehet. Sz. J. úrnak helyben. Köszönjük, jön legközelebb.

Felolós szerkesztő: HANUSZ ISTVAN.

NYILTTÉR.*

Nyilatkozat Pongrácz Elemérhez.

Elsősorban is a t. közönség kegyes elnézését s bocsánatát kérem ama kellemetlen incidensért, mely nóm részéről, — daczára erős tiltakozásomnak — elkövetve lett. Nem tudta leküzdeni bosszját, szemtől-szembe látva férjének rágalmozóját.

Pongrácz Elemér jogásznak pedig tanácsom, tartsa szem előtt: a „rágalmazás nem lépesője a hírlapi dícsőségnek. Ha ez lépesője a Parnassa, elmondhatja:

„A szemétdombon kakas az úr!”

Sic tult! Személyemre vonatkozó rágalmozásaira még annyit jegyzek meg, hogy esetleges támadásaira egyedüli méltó válaszom a hallgatás lesz.

Kecskemét, 1886. február 3-án.

Borsodi Vilmos,
szintársulati művezető.

* E rovat alatt közlőtekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Fekete satin merveilleux
(egészen selyem) méteren-
kint 1 ft 15 krtól 6 ft 45 krig
(16különféleminőségben)

szállít egyes ruhákhoz és végeken valamintesen a házba Henneberg G. Zselyemgyári raktár (ex. és. és. új. szall.) Zselyem. Minták postafordultával. Levelekre 10 kr. portó kell.

Bolthelyiség

lakással együtt, a Gazdasági Gőzmalom szomszédságában f. évi Szent-Györgytől több évre kiadandó.

Bővebb értesítést ad tulajdonos
Halassy Gyula.

39 (2—1)

Ház-eladás

és kiadó lakás.

A kecskeméti takarékpénztár egyesület igazgatósága közhírré teszi, hogy a tulajdonát képező, a nagy-kőrösi-útezen 4. tized 7. és 12. számok alatt létező u. n. Kohn-féle emeltes ház előnyös feltételek mellett szabad kézből eladó.

Ugyancsak a kecskeméti takarékpénztár-egyesületnek a piaeztérben levő kétemetes házban két kisebb — és egy másodmetesi család lakás Szt. György-naptól kezdve bérbeadó.

Mind ezekre vonatkozólag bővebb értesítést ad az egyesület igazgatósága, a takarékpénztár hivatalos helyiségében. 40 (2—1)

ELADÓ HÁZ.

A Kápolna- és Homoki-útezak sarkán, 3. tized 21. sz. alatt fekvő Szeless Ferenc-féle ház szabad kézből eladó. A feltételek iránt értesítést ad a ház jelenlegi tulajdonosa

Dr. Szeless József,

38 (2—1) takarékpénztári igazgató.

Árverési hirdetmény.

Aloított elköltözése folytán f. hó 13-án reggeli 9 órakor különböző bútorneműket u. m.: írőasztal, Wertheim-cassa, falióra, ruhaszekrények, divánok, asztalok, könyvhedények, mosó-készlet, fadények stb. lakásán Kőrösi-úteza 4. sz. (Kada-féle ház) szabadkézből elárvereztet.

Schram Vilmosné.

37 (1—1)

HIRDETÉSEK.

Az első osztrák

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári

társaság

BÉCSBEN, IV. Heumühlgasse 13. alap. 1817.

MARKERT M. vezetése alatt

ajánlja nagy árúraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárólag kapesokkal, úgyszintén puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fűrés- és parquettalajok.

A gyár szárazfa-anyagának nagy raktára által, mint szintén kész áruinak nagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fent nevezett árukból a legrövidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár vállalkozik portálék előállítására, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák stb. stb. berendezésére is, nemkülönben mindenféle, gép-ekkel előállítható faművek elkészítésére, adott rajzok és minták után; kivéve a házi bútorkat.

Lakás-kiadás.

V. tized, Aradi-utca 146. sz. a. emeleti házban f. é. Szent-György-naptól kezdve többrendbeli lakás kiadandó.

Bővebb értesítést nyerhetni nevezett házban

Özv. Lichtner Dávidné

tulajdonosnő.

Értesítés.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy a fővárosi közkórházban elfoglalt orvosai állásomat elhagyva, orvosi gyakorlatom folytatása végett, itt, szülővárosomban telepedtem meg.

Lakásom: Csongrádi-n. utca 96. sz. előbb Szabó Mihály, most Gótsch tanár úr házában.

Rendelési idő: d. e. 8-9-ig,
d. u. 2-3-ig.

Dr. Csabay Géza,
orvosudor.

Ház-eladás.

Néhai özv. Szabó Istvánné Lakatos Zsófia hagyatékához tartozó, a temető-nagy-utca és csongrádi-kis-utca sarkán fekvő — igen jó anyagból készült — ház, szabadkézből eladó.

Bővebb értesítést nyerhető:

Dömötör Sándor
kir. köztörzsi íródjában.

Föld- és szőlő-eladás.

Néhai Ági László hagyatékát képező mintegy 17 holdat tevő városföldi föld; továbbá a csáktornyai hegyben mintegy 4 1/2 hold szőlő és föld — utóbbi több részletben is — szabadkézből eladó.

Bővebb értesítést ad alulírt.
Kecskemét, 1886. január 28.

Sághy Mihály
ügyvéd.

Árverési hirdetmény.

A Pacsó-örökösök tulajdonához tartozó s a városi közönség által a tulajdonost képező polgári leányiskolai helyiség utvárnak és épületének kibontására megvett 2. t. 7. sz. alatti házhoz, a mondott eödra nem szükséges s a plebánia-utca-ra eső 212 egész és 25/100 négyzetöltségi terület résznek nyilvános árverés útján eladása a törvényhatósági közgyűlés határozatából kifolyólag a városi tanács által elrendeltetendő, annak a városi ház tanácsstermében leendő megtartására határozottul a f. 1886. évi február hó 15-ik napjának d. e. 9 órája tíz-tíz óráig.

Mivel a venni szándékozók azaz értesítetnek, hogy az árverési feltételek a következőkben állapítottak meg, u. m.:

- 1) Kiküldött árul szolgál a becsérték: 5500 frt.
- 2) az árverésben résztvevők tartoznak az árverés kezdete előtt a becsérték 10%-át bízottpénzzel készpénzben vagy elfogadható értékpapírokkal a kiküldött kezéhez letenni;
- 3) az árverés eredménye vezére a leltérek azzonnal, a városi közönségre nézve azonban csak jóváhagyás után kötelező;
- 4) a vételár 6 egyenlő részletben lesz fizetendő; nevezetesen: az első részlet, melybe a vevőnek visszatartandó bízottpénze betétülk; jóváhagyás után 15 nap alatt minden kamat nélkül; a többi 5 részlet pedig az árverés napjától számított 5 év alatt évenkénti utólagos törlesztéssel; ezen 5 részlet után azonban szintén az árverés napjától számított 6% kamat is vételk s vevő az egész tőke kamatait minden félév végén megfizetni köteles;
- 5) vevő a vételár fizetésén felül viseli még az árverés helygölyköltését s az átirattal felmérésű díjakat, valamint úgy ezen, mint a városi közönség s a Pacsó-örökösök közötti vétel után kiszabandó összes illetékeket is;
- 6) vevő a vételár első részletének lefizetésével azonnal bíróságra lép, de ugyanakkor kötelezetk a szerződést is kiállítani s abban a vételár-hátralékot a megvett ingatlanra leendő bekezelezzel, magát az ingatlan pedig tükár ellen bízottpénzzel;
- 7) tartozik vevő a megvett telekterület úgy feltölteni, hogy udvarjáról a vizelőfolyás, mely eddig a polgári leányiskolai helyiség udvarán át a templom-utca-ra volt vezetve, s mely itt többé meg nem engedhető — a plebánia-utca-ra esék; mit ha emulvaztana, az az ő költségén a város által fog megtétetni;
- 8) ha vevő a vételár első részletének befizetésénél, vagy a szerződés kiállításánál a feltételeknek meg nem felelne, hátrára és veszélyére új árverés fog elrendeltetni.

Kecskeméten, 1886. évi február hó 15-én tartott tanácsülésből.
Szalkay Gerő, Lestár Peter,
jegyző. 35 (2-1) polgármester.

Lakás-kiadás.

Két szobából álló útezi lakás, és külön egy magtár bérbeadandó. Értekezni lehet.

Özv. Muraközy Sándorné asszonytól.
(Nagykőrösi-utca 15. sz. a.)

Szőlő-eladás.

Nagyságos Ferentzy Ida úrnó családom-dülöbéli szőlője, mely kitünő nemes gyümölcsfákkal bőven el van látva, szabadkézből eladó.

Értesítést ad Dömötör Sándor kir. köztörzsi, vagy alulírott

Kovács József,
kir. törvényszéki bíró.

Ház-eladás,

illetve bérbeadás.

A csongrádi-nagy-utczán levő 18. sz. alatti ház szabadkézből eladó, esetleg bérbe kiadó. Értekezni lehet.

Katona Zsigmond
gyógyszerész
tulajdonoson.

Ház-eladás.

VII-ik tized Lovarda-utczában 51. szám alatti ház eladó.

Bővebb tudomást ad a nevezett házban

Prikkel Ferencz
tulajdonos.

40 év óta kipróbált

Osztrák es. kir. szabadalmazott legelső amerikai és angol szabadalommal ellátott

anatherin szaj- és fog-viz

Dr. Popp J. G. töl es. kir. udv. fogorvos
Bees I. Bognergasse 2.

Gyökeres gyógyszer mindenemű fogfájás ellen, mint szintén a százug és a foghús mindennemű betegsége ellen. Megkönnyebbíti a gyermekek fogzását s nélkülözhetetlen az ásványvizek használatánál. Jónak bizonyult öblögő víz az idült torokbajoknál és a roneelő toroklobnál. A legtöbb orvosi tekintélyek bizonyítványai elismerték a fájdalom és mindenekéj ajánlható voltát s számos jó hírnében álló orvos által rendelkezett is. 1 nagy palack 1.40 kr., 1 közép 1 ft., és 1 kicsi 50 kr. Postai megküldés mellett esonagolás 30 kr.

Dr. Popp es. kir. udvari fogorvos
az Anatherin szájvizzel való használat fogpora, mellett a fogakat épen tartja s azokat vakító fehérré teszi. Ára 63 kr.

Anatherin fogpaszta a fogak tisztításá s épentartásá, a kellemetlen bűz és a fogok elhárításá. Ára füvegselezekőben 1 ft 22 kr.

Popp illatos fogpasztája, fehér fogak. A fogak (természetes és műfogak) ápolásá s a fogfájás megszüntetésé, darabja 35 kr.

Fog olom igen gyakorlati s a legbiztosabb szer a lyukas fogoknak ömölözésá. Ára dobozonkint 2 ft 10 kr.

Popp-féle orvosi növényzappan. A sömör, köteg, szeptől, pörsevés, borsókák és pattanások, a fej és százkörpa és kosz, általában mindennemű bőrbetegség és tisztítottóság gyors és biztos meggyógyításá. Egy darab ára 30 kr. 222 (6-2)

A t. cz. közönség kéri, határozottan **POPP es. kir. udvari fogorvos-féle készítményt** kémi s esak az olyant fogadni el, mely az én végjeggyemmel van ellátva. Bécsben, Budapestben s Innsbruckban legutóbb is több utazó és elárúsító igen érzékeny pénzbírságra lett a törvény által elítelve.

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Nagy-Kőrösi Molnár István és Medveczky S., Szokolonc Boár G. és Tassy G., Féléghyázán özv. Hoffer A. és Bernésky B., Szentesen Dósa B. és Várady L., Majsán Tarjai P., Czegleden Horváth A., Kis-Kőrösön Labor F., Szabadszállason Martinyovics P., Csongrádon özv. Meister E., Mező-Túron özv. Csippek E. gyógyszerárakban.

Eddig még fölül nem mulva.

MAAGER W.-féle

es. kir. szabadalmazott valódi, tisztított

CSUKAMÁJ-OLAJ

MAAGER WILHELM-tól BÉCS-ben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgált és könnyen emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlt és rendelt mint a legtisztább, legjobb, legermesztetesebb és elismert hathatós szer mell- és tüdőbajok ellen, úgy görvény, hályog, daganat, borkéteg, mirigybetegségek, gyengeségek, stb. ellen l frtos palackokban a gyári raktárban Bécs, III. ker., Heumarkt 3., úgyszintén osztrák-magyar birodalom

valamennyi gyógyszerárak- és fűszerkereskedéseiben.
Valódi minőségben kapható Kecskeméten: **Molnár J., Katona Zs. és Mach leid A.** gyógyszerész uraknál. 203 (12-8)

- Dr. Mikolasch Kár. féle** spanyol **China-bor.** Legjobb szer gyomorgyengeség, hideglégés, betegségek utáni el-csillenedésnél.
Ára egy üveggel 1 ft 50 kr.
- Dr. Mikolasch Kár. féle** spanyol **China-vas-bor.** Kitünő elismert szer oly betegségek ellen, melyek vérszegénység, vagy rossz vértől erednek.
Ára egy üveggel 1 ft 50 kr.
- Dr. Mikolasch Kár. féle** spanyol **Pepsin-bor.** Kitűnített szer a rossz emésztés, lassú gyomor működés és az arra alapuló betegségek ellen.
Ára egy üveggel 1 ft 50 kr.
- Dr. Mikolasch Kár. féle** spanyol **Pepton-bor.** Legbiztosabb szer a szerveket a gyomornak működésé nélkül bőven táplálni.
Ára egy üveggel 1 ft 50 kr.
- Dr. Mikolasch Kár. féle** spanyol **Rhabarbara-bor.** Legjobb szer gyomor-, béluhat- és más betegségek ellen.
Ára egy üveggel 1 ft 50 kr.

Főraktár osztrák-magyar birodalom részére (Galicia- és Bukovinával együtt): **MAAGER WILHELM-nél BÉCS, III. Heumarkt 3.**